

[Aage Fogh.]

i København. Det er ingen nødvendighed, at serumlaboratoriet skal anbringes sådan, at man ikke har mere end 10 km til Kongens Nytorv. Jeg føjer så hertil, at under de undersøgelser, der blev foretaget, var der nogen interesse for at bygge ude på Virumgaard's marker ude ved Lyngby. Ministeriet gav tilslutning hertil, men ved undersøgelsen af dette problem skete det beklagelige, at formanden for udvalget med udvalgets vidende forlangte et langt større areal, end vi egentlig havde brug for, og så fik vi den meddelelse fra Virumgaard, at så meget jord kunne der ikke stilles til rådighed.

Jeg vil gerne foreslå, at man tager alle disse problemer her under eet. Virumgaard er en forsøgsstation, der sorterer under landbruget, serumlaboratoriet sorterer under landbruget, og et andet område, jeg skal omtale senere, sorterer antagelig også under landbruget. Ville det ikke være rimeligt at prøve at klare alle disse problemer under eet og erkende, at forsøgsstationen Virumgaard ikke kan ligge der mere end nogle ganske få år? Omklamret, som den er af byen, egner den sig ikke mere til landbrugsforsøg og skal nødvendigvis flyttes om ganske kort tid.

Der bliver da plads til rådighed her, hvor serumlaboratoriet kunne anbringes. Der bliver mulighed for, at det serumlaboratorium, vi har, kan bruges til andre ting. Jeg tror, denne sag ville være vel løst, hvis den løstes efter disse linier. Hvis den løses, som der nu er tegn til, og hvis sagen allerede er så langt fremme, at den ikke kan standses, vil jeg beklage det. Jeg er ganske overbevist om, at om nogle år vil historien sige, at det ikke var rigsdagens repræsentanter, og heller ikke landbo- og husmandsforeningernes repræsentanter, der var kortsynede i denne sag, men kortsynet og snæversynet lå hos embedsmændene i ministeriet og hos serumlaboratoriets ledelse. Det er beklageligt, hvis det skulle ske. Her var virkelig, hvis man ville have fulgt de politiske partiers repræsentanter og landbrugets repræsentanter, lejlighed til at foretage en væsentlig ændring på dette område.

Jeg skal så føje til, at under de forhandlinger, der blev ført, havde jeg mine tanker henvendt på et problem, som jeg tror man må løse inden ret længe, nemlig spørgsmålet om en husholdningsforsøgsstation. Det er jo helt urimeligt, at vi her i landet endnu ikke har klaret det problem at skaffe en virkelig husholdningsforsøgsstation, der på rationel måde kan belyse alle de spørgsmål, der til daglig har den allerstørste betydning for vore husmødre. Jeg siger ikke dette for

derved at underkende det udmærkede arbejde, der udføres af statens husholdningsråd, men statens husholdningsråd har hverken plads eller pengemidler i et sådant omfang, at vi med rimelighed kan forlange, det skulle løse de opgaver, der brænder på. Jeg kan ærlig talt ikke forstå, at man her i Danmark, hvor vi dog, navnlig indenfor landbruget, kender forsøgsvæsenets store betydning, ikke for længe, længe siden har udvidet dette arbejde til også at omfatte husholdningsforsøg. Tænk på, at vore husmødre administrerer en mægtig part af vor nationalindkomst, tænk på alle de problemer, der melder sig for husmødrene i det daglige arbejde. Hvorfor i alverden har vi ikke prøvet på at skaffe vore dygtige husmødre den støtte, de har krav på, gennem et virkeligt forsøgsvæsen? Det er så meget mere urimeligt, som vi jo er bekendt med, at vi for tiden har, jeg tænker ca. 125 kvindelige konsulenter i arbejde ude over landet. Disse kvindelige konsulenter, der arbejder som rådgivere og vejledere for vore husmødre, får halvdelen af deres løn fra staten, men staten har ikke sørget for at skaffe dem de arbejdsredskaber, de skulle have til deres tjeneste for at få de bedst mulige resultater, nemlig de forsøgsresultater, de videnskabelige undersøgelser, som deres arbejde skulle bygge på. Har man da ikke erkendt — det vil jeg mene vi har erkendt —, hvad forsøgsvæsenet og de videnskabelige undersøgelser betyder for dansk landbrug, hvor enhver landmand tager det som en selvfølge, når han skal have oplysning om, hvordan han skal fodre sine heste, sine køer og grise, at han går til forsøgsresultaterne og får sit spørgsmål besvaret, hvorimod husmoderen aldrig har lignende reelle oplysninger til rådighed. Har man ikke erkendt den betydning, det har for landmændene, når de køber deres kunstgødning, når de køber deres foderstoffer, at de så får garanti for alt, hvad de køber, og gennem forsøgsresultaterne får vejledning om, hvordan det skal bruges? Hvordan har husmødrene det? Det ærede medlem fru Fanny Jensen har lige omtalt det her fra denne talerstol, da hun talte om kontrol med varekøb og lignende.

Ville det da ikke være rimeligt, om vi førte denne politik videre nu og skabte den forsøgsstation, der må og skal komme? Og så var det min tanke, at hvis der skabtes plads og luft ude på Bülowsvej, så kunne man eventuelt lade statens husholdningsforsøgsstation overtage en del af serumlaboratoriet, der, såvidt jeg kan bedømme det, er særdeles egnet til det brug. Jeg ved, at en tidligere minister på et vist tidspunkt var sin-